

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Ravn: Jeg foreslår, at de tre lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3089, fremsættelsen i tidenden sp. 3348).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Det spørgsmål, det her drejer sig om, og som foranlediger den foreslåede ændring i saltvandsfiskerilovens § 1, har været rejst og nærmere behandlet i Nordisk Råds juridiske komité med det formål at prøve på, om man kunne tilvejebringe en ligestilling vedrørende lystfiskeri i havet. Den foreslåede ændring er jo ikke særlig omfattende. Den giver i sin enkelhed adgang for finske, islandske, norske og svenske statsborgere til at drive lystfiskeri eller sportsfiskeri, hvad man nu vil kalde det, i det danske havområde. Dette fiskeri skal ske med stang eller pilk eller et lignende håndredskab. Endvidere bestemmes det, at fangsten ikke skal kunne gøres til genstand for handel. Der er åbnet mulighed for, at også andre landes statsborgere efter ansøgning kan opnå den samme fordel som de nordiske landes statsborgere. Jeg vil gerne bemærke, at fiskeriets hovedorganisationer har tiltrådt forslaget under forudsætning af, at fangsten ikke kan gøres til genstand for handel.

Det er mig bekendt, at der i Norge og

Sverige er fremsat lignende lovforslag, som kan påregnes at blive gennemført, og jeg kan for min del anbefale lovforslaget.

Melchior Hansen: Forslaget er både fornuftigt og rimeligt, og vi kan anbefale det.

Medens vi taler om lystfiskeri, er der en lille sag, jeg gerne vil henlede den højtærede fiskeriministers opmærksomhed på. Det drejer sig om udsættelse af store sættefisk til fremme af havørredbestanden. Vi i Sydjylland ville meget gerne, om vi kunne få nogle sættefisk sat ud i åløbene og dermed få lidt bedre fiskeri dér. Det kan naturligvis også gavne det erhvervsmæssige fiskeri, eftersom disse ørreder skal ud i havet igen; men det kunne være morsomt at se nogle af dem i de vestjyske åer.

Jeg retter altså hermed en henstilling til den højtærede fiskeriminister.

Baagø: På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til fremme.

A. C. Normann: Det radikale venstres stilling er også den, at vi gerne vil være med til at drage den foreslåede konsekvens af, hvad vi allerede er gået ind for gennem Nordisk Råd. Jeg vil dog gerne sige, at jeg for min del har mine tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt at foretage den begrænsning, at fangsten ikke må sælges. Det er formentlig — det tror jeg det er — let at få kontrolleret, om lystfiskere, som anløber dansk havn og dér forsøger at sælge et par spande torsk eller en tunfisk, de har fanget i Øresund, ikke er udstyret med grejer til erhvervsfiskeri. Jeg har set i de oplysninger, der ledsager lovforslaget, at der er svensk betænkelighed på det område, og den betænkelighed deler jeg for min part. Jeg synes egentlig, at det en lille smule nærmer sig det smålige, at vi de nordiske lande imellem ikke skulle kunne tillade lystfiskere, som fanger et par fisk, at afsætte dem fremfor at kaste dem i havet igen eller forære dem til deres venner. Jeg vil derfor gerne tage et forbehold i så henseende, i

[A. C. Normann.]

det mindste indtil der bliver lejlighed til i udvalget at diskutere nødvendigheden deraf og høre, hvor stor vægt fiskeriorganisationerne lægger på denne bestemmelse. Men i øvrigt kan jeg på det radikale venstres vegne varmt anbefale lovforslaget.

Kristian Kristensen: Det ærede medlem hr. A. C. Normanns betænkelighed ved lovforslaget understreger noget, som passende kunne have været sat som motto over lovforslaget, nemlig „blot til lyst“, idet der, som det ærede medlem gør opmærksom på, i lovforslaget drages omhyggelig omsorg for, at det med lystens tilfredsstillelse eventuelt opnåede praktiske resultat ikke kan gøres til genstand for en alvorlig erhvervsmæssig udnyttelse, eller for at sige det råt og brutalt og uden omsvøb: de ved lystfiskeri fangede fisk må ikke sælges.

Det, lovforslaget går ud på, er at give vore nordiske medborgere adgang til i danske farvande at søge den lyst tilfredsstillet, der skal være forbundet med at fiske med stang eller pilk eller lignende håndredskaber. Med vor almindelige liberale indstilling kan vi ikke have noget at indvende derimod, og jeg skal dermed anbefale lovforslaget.

Lynnørup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til den ændring af saltvandsfiskeriloven, som der her er tale om. Der vil hermed blive en ligestilling mellem de nordiske lande med hensyn til lystfiskeri eller sportsfiskeri. Den foreslåede ordning er, som det fremgår både af bemærkningerne og af den højtærede ministers fremsættelsestale, en ordning, der er ønsket af Nordisk Råd, og undersøgelser er jo allerede foretaget. Jeg tror, at selv om den foreslåede ændring nok kan synes lille, kan den alligevel have sin betydning landene imellem. Det kan betyde meget, at der bliver en samvirken også på dette lille område, som der i øvrigt kan være på sportens område.

De foreslåede ændringer går ingenlunde ud over erhvervslivets interesser, da de fangstredskaber, det er tilladt at benytte, på ingen måde kan forringe fiskebestanden og fangsten jo heller ikke må forhandles her i landet. Fiskeriets hovedorganisati-

oner har da også tiltrådt lovforslaget, hvis ordningen gennemføres på de nævnte betingelser.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Der er god grund til at takke for den overstrømmende venlige modtagelse fra alle sider.

Selve lovforslaget er ikke stort, men ændringen kan alligevel have en vis betydning dels for det nordiske samarbejde, og også fordi den åbner mulighed for, at man kan give andre end nordiske borgere adgang til det nævnte fiskeri. Det er jo et problem, vi har stået over for, at vor nuværende lovgivning ikke åbner mulighed for lystfiskere fra andre lande.

Hvad angår bestemmelsen om, at fangsten ikke kan sælges, kan jeg godt sige, at jeg ikke tillægger den større betydning, men det er en bestemmelse, som er ønsket af organisationerne, og jeg kan ikke se, at der sker nogen ulykke ved, at ønsket imødekommes.

Med hensyn til det spørgsmål, der blev stillet af det ærede medlem hr. Melchior Hansen, ligger sagen sådan, at vi foretager nogle forsøg med ørredudsættelser. De foregår bestemte steder efter en bestemt plan og skal gennemføres i 5 år. Desuden har vi jo i visse tilfælde givet tilladelse til udsættelse af ørred, og hvis der er nogen, der ønsker at få del i det, skal vi tage det under velvillig overvejelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Christiansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, undertegnet i London den 24. januar 1959.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3057, fremsættelsen i tidenden sp. 3345).